

Lepe devojke prolaze kroz grad... A grad je Sombor, (do 1543. godine Cobor Sent-Mihalj, po imenu ugarske vlastelinske porodice Cobor, na čijem imanju je nastao). Mesto susreta - Gradska hala Mostonga (nazvana po vodenom toku nastalom od mnogobrojnih bara severno od Sombora, kojeg danas praktično i nema), u kojoj je početkom decembra 2015., u organizaciji Turističke organizacije grada Sombora održan sedmi po redu „Ravangrad Wine Fest“. Lepa devojka je Milena Ferenčević, stara 20 godina, student Pedagoškog fakulteta (budući učitelj) u Somboru. Lepa, mlada i primećena kako znalački ide od štanda do štanda i sa velikom pažnjom degustira vina. I odmah se nižu pitanja jedno za drugim: Da li je sva somborska mladež nalik na nju ili je ona izuzetak? Otkud interesovanje za ovakav događaj? Zašto? Koji su motivi?... Ali i konstatacija: gde bi Srbiji bio kraj da ima više ovako posvećenih mladih ljudi?!

Odgovori stižu i ne možemo da kažemo da nisu očekivani, pa zato nas nisu ni razočarali. Naprotiv, zadovoljni smo što se uvek nađe i neko drugačiji, avangardniji, ko sveobuhvatnije sagledava datost i nastoji da je ispuni na originalan način.

Milena Ferenčević, kako se iz uvoda da naslutiti, je izuzetak. Upisala je Pedagoški fakultet u Somboru jer voli grad u kojem je rođena i želela je da ostane u njemu. Pored dece, njena velika ljubav je slikarstvo (uzor joj je Gustav Klimt, čarobnjak koji je na svojim platnima slavio život i žene), umetnost uopšte, kojima se danas bavi iz hobija i čime će nastaviti da se bavi bez obzira šta u životu radila. Kaže da mladi ljudi kojima je okržena, vole da piju vino, ali većini, na žalost, nije bitno koje vino pije. Za razliku od njih, ona je imala priliku da uči o kvalitetu vina i posećuje vinske festivale, prati trendove...

- Sve ide iz porodice. I različita interesovanja, i ljubav prema kvalitetnim stvarima, ali i razmišljanja da treba iz Srbije otići. Od malena nam pune glavu kako treba odavde da „pobegnemo“, i usled tih razmišljanja mladi ljudi svu svoju energiju usmere na to kako će im na nekom drugom mestu nekada biti bolje. A ako se to, i kada se desi, tamo rade od 8:00 do 20:00 i pričaju kako im je teško. Imaju i para, ali se na kraju većina njih vrati ovde, siromašnija za dragocene faze životnog razvoja koje nisu imali vremena da prožive. Dobrim delom je i to razlog, gotovo epidemijskoj razmeri nezaiteresovanosti za bilo šta: mlade ne interesuje ni umetnost, niti vino, neki detalji, kreativan odnos prema onome što rade – kaže mlađana Milena Ferenčević.

Ona je jedan od retkih predstavnika mlađe generacije koja svoju budućnost vidi u Srbiji, u Somboru, gradu u kome su se rodili ili svoje utočište našli proslavljeni slikari poput Milana Konjovića, Save Stojkova i njegovog sina Dragana Stojkova, Pavla Blesića, Zorana Stošića Vranjskog, kompozitora Petra Konjovića, pijaniste Dušana Trbojevića, prosvetitelja, pedagoga,

prevodioca, senatora, plemića Avrama Mrazovića, književnika Laze Kostića, Veljka Petrovića, Miroslava Josića Višnjica... Zatim predsednika Matice srpske u dva mandata Platona Pavla Atanackovića, prvog predsednika Matice srpske i pisca prvog srpkog Građaskog zakonika Jovana Hadžića, Samuela Save Maširevića i Georgija Đorđa Branovića, mitropolita karlovačkih i patrijarha srpskih, Jovana Đorđevića, književnika i osnivača Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu... Svoju budućnost vidi u gradu bogate kulture, raskošne arhitekture, baroknih zvonika, trgova i parkova, za koje su najveći „krivci“ somborski gradonačelnici Josip Marković, koji je osamdesetih godina XVIII veka otpočeo ozeljenjavanje grada, a posao nastavili Petar Vukičević (za čijeg mandata je podignuto dva od tri velika somborska parka) i dr Benjamin Bene Čihaš koji je u drugoj polovini XIX veka „uneo bođoše u somborske sokake“. I to je još jedan razlog zbog kojeg Somborci s ponosom ističu da je njihov grad najlepší i najveći mali grad na svetu. U tom i takvom gradu Milena Ferenčević planira da radi sa decom, slika, vaja, i sve drugo što će je činiti srećnom.

Ovoj, pre svega interesantnoj i samosvesnoj devojci zakazali smo sastanak na VIII „Ravangrad Wine Fest-u“ početkom decembra 2016. godine. Da vidimo da li je se i šta u njenom životu promenilo, da li je uspela da animira neke od svojih prijatelja... Ali i da proverimo, da li je i ovaj tekst uticao da se mišljenje, bar onih koji nisu sigurni kako da organizuju svoju budućnost, promene i krenu kvalitetnijim putem definisanja interesovanja, zanimanja, i podizanja nivoa aspiracije ili će i dalje tražiti izlaz na nekom drugom mestu.